

Насипало торбътъ да ся мѣли,
И съ късето като сѣдили,
Рѣкло късето на момчето,
Нека ся мѣли брашанцето,
Ела да ся полъжимъ рѣкло късето,
Който надлъжи той ще земи брашното,
Момчето никакъ не склонявало,
Защо да надлъжи не ся надѣвало,
Но като нѣмало какво да стори,
Излязло съ късето да ся бори,
Лъжи, рѣкло сърдито момчето,
На воденчера, на късето,
Ти си по старъ лъжи напрѣдъ,
Послѣ, да доди и за менъ рѣдъ,
Късето да лъжи като захватя,
Искарало лъжи съ колата,
Като свѣришило късето,
Допло рѣдъ и за момчето,
Ти, искара рѣкло, твърдѣ хубаво,
Но азъ като съмъ момче глупаво,
Като тебя да лъжѫ незная,
И тѣй захванало отъ края,
Едно врѣми имахми пчели,
Малко но много кошери,
Много ти назвамъ нѣмахѫ пречеть,
Но пчелити читяхми се наретъ,
Ката вечеръ ги прочитахми,
Една да са изгуби за нея питахми,
Отъ тѣхъ мама една бѣлязѫ,
Името й нарѣкохми брязѫ,